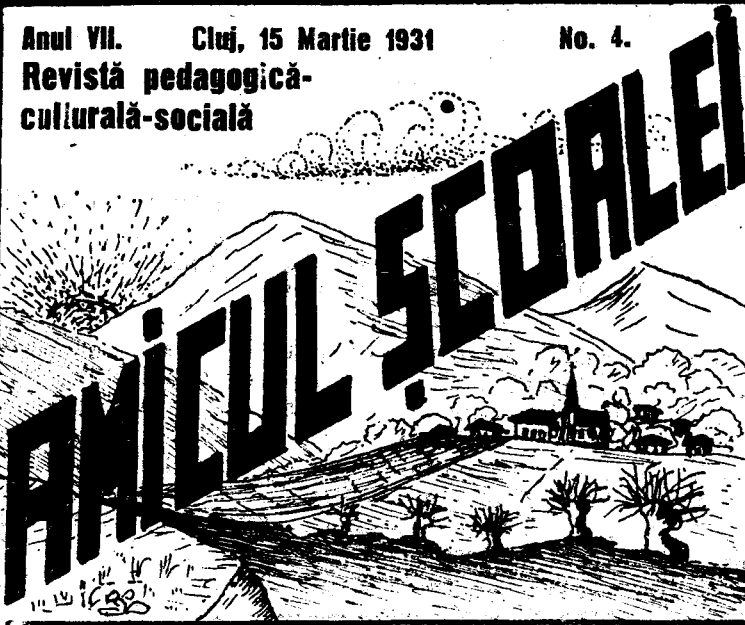

Anul VII. Cluj, 15 Martie 1931

No. 4.

Revistă pedagogică-
culturală-socială

DIRECTOR: **MARIAN SASU.**

REDACTOR: **ȘTEFAN TĂTARU**

COLABORATORI:

**I. Aldea, Ier. Ciungan, T. Cocișiu, Tr. Brătioiu, I. Breazu,
I. Dobre, A. Duvlea, P. Petringenar, A. Popa, D. Popescu,
R. Ionaș, I. Sănmărtinean, I. Raica, V. Zdrenghea,
V. F. Călugăru, P. Țurcan.**

CUPRINSUL:

V. F. CĂLUGĂRU: *Simion Mehedinți.*
AURORA POPA: *Despre caracter.*
N. DĂNEȚIU: *Spre o organizație mai solidă.*
V. M. LICĂ: *O preocupare.*
Partea oficială.
Știri din județ.

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar din jud. Cluj
Apare de două ori pe lună

ABONAMENTUL: 150 Lei pe un an pentru membrii corpului didactic,
iar pentru comitetele școlare și partii. 180 Lei. — Redacția și admi-
nistrația: Revizoriatul școlar județean — Cluj.

Simion Mehedinți.

Este numele învățătorului tineretului universitar, al călătorului și cercetătorului fără odihnă, al propagandistului cultural, al prietenului și îndrumătorului studențimii, și al neprețuitului tovarăș de luptă al învățătorimii!

Este dintre foarte puținii oameni, ce n'a putut fi furat de vârtejul politicei. Astfel nesubjugat nici unui partid, privește lupta sterilă, dusă uneori pățimașă, semnalând mereu, când calea pare streină intereselor țării.

Politica făcută de D-Sa este deci mai superioară, iar personalitatea D-sale este ca o mare santinelă publică.

Cuvântul D. Mehedinți cade greu, isvorât fiind din marea-i autoritate, deși nu ocupă înalte dregătorii politice în stat.

Dl. S. Mehedinți este profesorul de elită, simbolul de muncă cinstită, care pune mai presus o „catedră” decât un „minister”.

— Și vai, puțin avem (— azi —) din aceștia!

D-Sa ca un bun și adânc cunoscător al sufletului poporului nostru, precum și al nevoilor culturale sătești din cuprinsul țării, îndreaptă cuvintele sale către „noua generație” menită a aduce acea îndreptare isvorată din înfrânare și smerenie, și caracterizată prin muncă și cinste, și care singură va schimba soarta în bine!

Este unul dintre marii și neobosiții călători. Călătoriile făcute n'au rămas niciodată proprii ale sale, ci cu sufletul său plin de lepădare de sine, impresiile culese, au fost trecute și altora prin talentul său literar, făcându-le astfel cunoscute tuturor.

Astăzi nu sunt cărți școlare în care lecturile și călătoriile sale să nu-și fi primit locul meritat.

Până și copiii de școli primare, citesc și se împărtășesc din vibrația acestui suflet.

Numele profesorului S. Mehedinți pătrunde chiar și la vetrele țăranilor noștri. Prin foaia „Dumineca poporului”, ce însuși o conduce, se adresează mereu tuturor.

Grija D-Sale pentru generația de mâine, l-a dus mai departe: a cercetat bine școala și biserica pentru a căror propășire necontenit lucrează!

Părerile D-Sale despre viitorul acestui neam sunt evidențiate așa de bine în: Altă creștere, Către noua generație, Poporul, Politicianismul, etc. . . .

D-Sa semnalează mereu, dă directive, — uneori chiar cu rânduri ce acopăr un oarecare pesimism — dovada marei griji ce ni-o poartă !

Ca povătuitor și prieten al învățătorimii îi datorăm mult !
În luna Iulie 1930, când Asoc. generală a învățătorimii din România, prin priceperea și energia D-lui *D. V. Toni* a organizat cele dintâiu cursuri universitare libere pentru învățători, Dl. Mehedinți a venit printre cei dintâiu, și cu tot sufletul său, mare, a împrăștiat idei înalte, date pe înțelesul nostru, ha, s'a întreținut în discuții largi cu toți cei setoși de cultură, veniți din toate unghiurile țării la Brașov, pentru a asculta cuvântul marilor noștri profesori universitari !

În Octombrie a. t. când subrevizorii, revizorii și inspectorii au fost chemați la „cursurile de perfecționare“ pentru obținerea inamovibilității, Dl. S. Mehedinți a *alarmat* nedreptatea ce se face școalei și slujitorilor ei prin acest nou sistem de „căpătuire“.

Cu cele mai aspre cuvinte a criticat, fără a face nici o cruțare, având în față adevărul și dreptatea, căci D-Sa nu e un om de partid, ci un profesor, un slujitor, un far conducător în învățământul nostru, și o mare nădejde a noastră a învățătorimii !

Aceasta ne-a dovedit-o atât de clar, în momentul când „a refuzat“ să țină cursurile de perfecționare pentru revizori și inspectorii, socotind ca un atentat la moralul școalei și al învățătorimii, aplicarea acestui sistem de titularizare în controlul școalei. Declinându-se de acea însărcinare, a făcut un real serviciu cauzei noastre drepte, ca personalul de control să fie recrutat pe baze de concursuri serioase, nu dintre cei ce știu striga la cluburile politice !

Prin gestul Domniei-Sale a contribuit la ridicarea moralului tagmei noastre, făcându-ne mai siguri de biruința ce-o așteptăm, și care trebuie să vină !

Aghireșu, 1931.

V. F. CALUGĂRU.

Despre caracter

Știm toți, că omul în viața lui întreagă, în activitatea-i conștientă, în totul al său, urmărește două scopuri: 1.) Fericirea individuală; 2.) Existența și propășirea unui grup social, dela care depinde și a lui proprie.

Pentru atingerea acestor scopuri, omenirea întreagă din cele mai vechi timpuri a căutat diferite mijloace. S'a ajuns la convingerea, că numai printr'o înrăurire sistematică, conștientă și voită, la care să fie supus individul, vom atinge aceste ținte. Această înrăurire poartă numirea de educație. Iar teoria și practica educație, formează obiectul științelor pedagogice. Pedagogia, ca știință este o creațiune modernă. Adevăratul ei întemeietor este Herbart. El spune, că pentru a educa, este nevoie să cunoaștem mersul firesc al dezvoltării omenestii. Activitatea îndreptată asupra dezvoltării corporale se numește educație fizică, cea îndreptată asupra dezvoltării inteligenței, poartă numirea de educație intelectuală. A treia este educația morală, care are de scop formarea caracterului. Despre acest subiect doresc să scriu azi. Înainte însă aș vrea să explic, adevăratul înțeles al acestei noțiuni.

Cuvântul „caracter“ este de origină greacă și înseamnă atât instrumentul pentru a imprima, cât și imprimarea însăși. Pentru noi acest cuvânt are două înțelesuri. Cel dintâi îl folosim vorbind de exemplu, despre caracterul unui grup de animale în deosebire de un alt grup. Aici el cuprinde trăsăturile comune tuturor membrilor, cari fac parte dintr'un grup.

Al doilea înțeles este acela, care desemnează constituția persistentă a sufletului, în care ori ce act al voinții este determinat prin principii ținute permanent treze în el. Pedagogul Arnold zice: „A avea caracter înseamnă a-ți concentra și întări energia voluntară, a învinge toate formele lașității ale moliciunii“. „Caracterul este rezultatul unei voințe consecvente, unitare, el presupune omogenitate constantă a voinții, ordine și continuitate“. Motru în curs de psihologie astfel îl definește:

„Caracterul este produsul experienței conștiente a individului. El are patru însușiri principale: 1.) tăria voinții; 2.) claritatea judecării; 3.) delicatetea sentimentului; 4.) flacăra entuziasmului“. Admite cu tradiția culturii europene un singur tip de caracter normal: caracterul moral.

Să dăm puțin la o parte vălul trecutului, pentru a cunoaște părerile celor vechi asupra caracterului. Încă pe când psihologia nu era despărțită ca știință, medicii și filozofii antici, nizeriau spre educația morală.

Vorbind despre Romani și Greci, vom desprinde ideile celor mai mari filozofi, cari ni vor arăta concepția vieții din acel timp.

Socrates pornea dela convingere la deprindere și dorește să pună știința în serviciul moralei. A introdus principiul activității, care tinde să provoace exercitarea propriilor forțe ale elevului.

Plato vrea o legătură între educația estetică și cea morală. Religia și educația fizică o consideră, ca factor principal și accentuează pedeapsa.

Aristotel porneste dela deprinderea morală, la convingere.

Romanii considerau, ca mijloc de educație, deprinderea, convingerea familiei și studiul istoriei. În lumea popoarelor orientale nu găsim sisteme încheiate, de educație morală. În evul mediu, domnia intelectualismul formalist, care primește o lovitură puternică, în timpul renașterii și a umanismului. Tot contra acestui intelectualism unilateral se produce în sec. XVII-lea trei curente. Cel dintâi porneste dela științele pozitive. Comenius stabilește principiul, că între cuvinte și lucruri trebuie să existe o strânsă legătură. „Natura este fida lui Dumnezeu, iar știința copia naturii“. Al doilea curent este: literatura națională. Clasicismul francez, început de renașterea literară în Germania, limitează intelectualismul, făcând loc celorlalte elemente sufletești, adică dezvoltării armonice a tuturor forțelor. Al treilea curent porneste dela Ianseniști în Franța și Pietiști în Germania, cari luptă direct pentru elementele efective. Creștinismul practic ocupă acum locul celui teoretic. Locke dă întâietatea educației morale, asupra celei intelectuale. Rousseau în sistemul său naturalist, prin educația morală negativă lupta contra intelectualismului. Kant, împarte educația morală după vârstă. În copilărie disciplină din afară și deprinderea copilului cu aprecierea morală și sentimentul datoriei. În adolescență? Punerea în practică. Spencer zice: „Scopul educației morale este a forma o ființă aptă a se călăuzi ea însăși“. Pestalozzi în pedagogia lui bazată pe iubire și credință cere dezvoltarea fizică, intelectuală și morală a individului.

Goethe, Schiler, Richter, limitează intelectualismul în favoarea celorlalte elemente sufletești. — În timpul din urmă școala herbartiană a stabilit bazele teoretice ale învățământului educativ. Le-a pus în practică realizând succese considerabile. Majoritatea pedagogilor din timpul nostru ne strigă prin cărțile lor: formați caracter. Referitor la mijloace avem două puncte de vedere opuse. Pedagogii optimiști, consideră pe om, ca fiind bun dela natură. Cred că este suficient a-l îngriji în dezvoltarea lui naturală, fără a opune vr'o rezistență evoluției libere, a indivi-

dualității. Pedagogii pesimiști, cred că răul este născut naturei omenești, deci rolul educației, de a-l strivi pentru ca binele să poată triumfa. Unii vor educație liberă, alții severă. Vom căuta soluțiile, referindu-ne în fiecare direcție, la câte unul din reprezentanții cei mai distinși. Elen Key este o adeptă convinsă a educației libere. Ea aduce o critică severă, atât educației familiare, cât și celei școlare. „Mamele nu-și îndeplinesc datoriile lor față de copii, fiind prea mult consacrate distracțiilor“, iar despre școală spune: „Este o adevărată distrugătoare de personalități“. Rezultatul ei? Creer uzat, nervi slabi, lipsă de originalitate, slăbirea simțului de observație, asuprirea tendințelor idealiste. Ar trebui să se producă un potop în care barca lui Noe să salveze numai pe Rousseau, Montaigne, Spencer și lucrările noi de psihologie infantilă“. Condițiile pe care le pretinde ea dela educatori sunt: 1.) Cunoașterea sufletului copilului; 2.) respectarea individualității și drepturilor lui; 3.) Increderea absolută în puterea și bunătatea naturii omenești. Îndeplinirea acestor condițiuni ar fi dezvoltarea liberă a individului în vederea formării caracterului personal.

Adversarii educației libere, cred că pentru a realiza scopul suprem al educației, se impun mijloace cu totul opuse, celor recomandate de Elen Key.

Paūlsen recomandă să lăsăm la o parte drepturile copilului, teoriile surmenajului și să revenim la vechea educație, bazată pe trei principii: 1.) Învață să te supui; 2.) Învață să faci eforturi; 3.) Învață să te stăpânești. Considerând de aproape aceste două curente opuse, constatăm că amândouă au dreptate în parte. Lupta dintre ele a pus în evidență atât părțile cât și cele rele ale fiecăreia. Concilierea celor două teorii prin ideea guvernării de sine o prezintă Förster. El nu pretinde supunere oarbă, ci supunere conștientă, voită. Cum putem realiza acest scop ni spune Tertulian: „Sufletul este dela natură creștin“. Explicarea acestui adevăr o găsim în cerința fiecăruia, de a face ca spiritul să domnească asupra corpului. Teoria lui Förster a dat rezultate bune în practică. Și noi știm, că el este acela, care în domeniul moralei a realizat o sinteză, care este confirmată de cele mai noi cercetări de psihologie și pedagogie. În cartea sa „Școală și Caracterul“ ni arată, că numai iubirea poate fi baza relațiilor dintre indivizi și dintre popoare; cum putem ajunge la libertate prin disciplină și invers. Pentru Förster personalitatea morală se caracterizează, printr-o concentrare a energiei voluntare în vederea realizării unor norme, dictate de propria conștiință. El zice educatorilor: „Toate serviciile, dorințele, pe care le cereți, legați-le de voința liberă, care se ascunde în adâncul sufletului omenească și astfel veți triumfa“.

Ca mijloace indică : 1.) Convorbirea cu copiii asupra deprinderilor lor rele. 2.) Stabilirea mijloacelor de luptă ~~contra~~ acestor porniri. 3.) Exercițierea voinței individuale în înțelesul normelor fixate. Ca o complectare a metodei sale, găsim multe îndrumări morale în cartea sa „Îndrumarea vieții și „Cartea vieții“. Aceste exemple ne mișcă sufletul, creiază un entuziasm viu și ne îndeamnă la fapt. La fel și Herbart în capitolul de pedagogie „Moralitate, caracter și energie“ ni arată mijloace pentru formarea caracterului 1.) libertate internă, perfecțiune, bunătate, dreptate, răsplată și iubire. În modul acesta dezvoltăm toate elementele actului de voință, ideia, fapta, sentimentul și unim învățământul cel teoretic cu cel practic.

Tot pentru formarea caracterului moral să nu uităm principiile din psihologia lui Motru : 1.) Tăria voinții, care trebuie aplicată la momente potrivite. Poate fi influențată prin educație așa că îngrijim sănătatea corpului, apoi prin învățământ și disciplină. Tăria de voință ar fi periculoasă nefiind bine stăpânită de claritatea judecării, care aduce prevedere în acțiune. Se poate influența grijind de educația gândirii. Spiritul să pună probleme din propria inițiativă și să controleze în tot cursul deslegării ei. 3.) Flacăra entuziasmului, răscolește sufletul și dă putere de sacrificiu. 4.) Delicatețea sentimentului. Fără aceasta judecata luminată și voința tare, n'au o materie pe baza căreia să se poată evidenta. Nu poate fi caracter formal, sincer simpativ fără calitățile mărunte, care-i determină culoritul zilnic. Bunavoința, blândețea, modestia, tactul, egala dispoziție, politețea, răbdarea, dulceața vorbei și a mișcărilor sunt atâtea trăsături de caracter, care fac pe om atrăgător și iubit. Förster scrie în „Cartea vieții“ : „Este de-o importanță nesfârșit mai mare să ai o inimă aleasă, decât capul burduf de carte și toate podoabele lumii în degete“. Formarea caracterului este un scop greu de ajuns, dar să nu descurajăm, gândind, că adevărații pedagogi nu sunt numai acei, cari creiază sisteme teoretice în cabinetele lor, ci și umilii învățători, cari își dau tot ce au mai bun, mai sfânt în suflet, pentru creșterea copiilor.

AURORA POPA, inv.

Spre o organizație mai solidă *)

„Aduceți-vă aminte, că în această țară în care dreptatea nu se capătă numai de cel ce știe să și-o ia singur, înghăduința este o abdicare la drepturile cetățanești“.

N. IORGA.

Lipsa de organizație și de acțiune solidară a învățătorilor aduce în fiecare zi câte o năpastă pe capul nostru. Orice răbdare are sfârșit. Se pare că și noi am ajuns la capătul răbdărilor îndelung încercate. Ce atitudini am luat și luăm noi în fața multiplelor lovituri ce primim? ... Uneori un congres dela care de multe ori participanții se împrăstie, fără a ști de ce au fost chemați; alteori înecăm năcazul în sufletul nostru fără a face vre-o mișcare. În zădar mai spunem noi că suntem 40000 de învă. Cu numărul cel mare nu ne putem impune. Vom fi noi mulți, dar suntem în multe părți.

Tocmai cea mai principală organizație ne lipsește nouă; aceea de care ar trebui și am putea fi mai aproape noi cei dela sate; organizația în mic, subsecția.

Avem noi asociație generală, avem secții județene, chiar și subsecții avem, dar subsecțiile nu sunt la adevărata lor chemare.

După cum grupa este unitatea principală de instrucție și de luptă, și subsecția noastră trebuie considerată ca primul element de organizație dăscălească la ședințele căreia putem participa cu toții și despre mișcările căreia putem fi în curent în tot momentul. De aici trebuie să pornească totul spre organizații mai mari.

Învățătorii ar reprezenta o forță formidabilă în stat, dacă toți ar înțelege să fie un singur bloc independent de politica de căpățuire și ar avea ca deviză: acțiunea, energia, forța, cari duc la isbândă și la dreptate căci din forță s'a născut dreptatea.

Uniți toți, să facem un zid în jurul școalei, s'o ferim de furtună ce s'a abătut asupra ei în ultimul timp, să salvăm și ne vom salva pe noi, vom salva pe aceia cari ne sunt încredințați nouă să-i creștem, pe oamenii trudei de mâine, vom salva țara care merge spre prăpastie.

Astăzi cea mai de seamă instituție din stat, aceea care hotărăște viitorul țării, — școala — este nesocotită, desconsiderată, iar slujitorii ei lăsați pradă tuturor umilințelor și mizeriilor.

Situația creată azi învățătorului este o pată neștearsă pe fruntea țării și o neagră amintire pentru cei cari au creat-o.

*) Dintr'o conferință ținută la Adunarea subsecției „Gilău“, Cluj.

Se zice că toate acestea vin asupra capului nostru din pricina crizei economice prin care a trecut și în care se află țara noastră după războiu. Ne luăm îndrăsneală a nu mai crede aceste vorbe cari au devenit banale în decursul celor 12 ani de când ni se repetă mereu și în fiecare an pe un ton tot mai înalt.

Am fost și suntem nedreptățiți pe față și pe simplul motiv că nimeni nu vrea să ne facă dreptate fiind c'am fost prea îngăduitori. Că să-mi motivez această afirmație iată ce a răspuns Dl. Ministru de finanțe delegaților corpului didactic în 1924: „Știu că sunteți scoși din lege și declar c'am să vă țin și mai departe în afară de lege“. Iar când delegații noștri au cerut ajutor pentru sporirea salarilor, au primit următorul răspuns:

„Un milion de voiu avea, mici acela nu-l dau școalei“.

Iată aici cea mai reală dovadă, nu de lipsă sau de neglijență, ci de rea voință, de desconsiderare, de ură chiar, față de școală și de slujitorii ei, față de sufletul țării. Nu se mai știe azi ce rost are școala într'un stat. Cultura, viitorul țării sunt chestiuni de mână a doua. Sunt azi atâtea cluburi politice, atâtea bănci de jefuit, atâtea păduri de exploatat, încât nimeni n'are timp să se gândească la viitor. Dar se vor scula nepoții și vor blestemă pe acești prigonitori de suflete.

Iată unde a ajuns țara aceasta, despre care se spune, că are cel mai muncitor, cel mai cinstit și cel mai înțelept popor, — dar condus de incapabili. —

Iar noi, oropsiții, noi desconsiderații zilei de azi, ne împlinim cu sfințenie datoria, ne străduim să formăm caractere, oameni întregi nu ticăloși și mișei.

Nici un stat pe lume nu se poate lipsi de munca intensivă a învățătorilor săi și cu atât mai puțin se poate lipsi de acești lucrători România noastră, care este încă la începutul strălucirii sale.

Noi am înțeles și înțelegem și acum greutățile prin cari a trecut țara noastră și ne-am sacrificat pentru interesele ei. A cere ca acest sacrificiu să meargă până la călcarea demnității noastre de oameni, până la jertfirea idealurilor noastre sociale, credem că ar fi o jertfă care nu aduce țării nici un folos. Cu toate desnădejdiile noi n'am pătat nobleța misiunii și am rămas devotați datoriei ce ne incumbă.

Ne întoarcem acum către conducătorii de azi și-i întrebăm: oare au uitat că și ei în școală au început a vedea și aici au început a auzi? N'avem dreptul să fim revoltați în contra acestora, cari au primit lumină dela dascăli, pentru ca mai târziu dispunând de situația lor să uite de părinții lor sufletești, și chiar să lovească în demnitatea lor?

Toate acestea, noi le-am îndurat și le îndurăm cu un calm deosebit. Acum când suntem siliți a jertfii din nou din puținul ce avem, am fi pe deplin liniștiți dacă am ști că jertfa pe care o facem va fi spre aflarea drumului îndreptării. M. S. Regele Carol II, în discursul ținut la adunarea „Astrei”, în Caransebeș, spunea: „Bogăția unei țări nu consistă numai în grâne și în bani sunători, ci și într'un suflet înălțat și pregătit care, în zile de restrîște, să reziste încercărilor”.

Multe zile de restrîște au trecut peste capul nostru, multor încercări am rezistat.

Păharul suferințelor, însă s'a umplut, în curând începe să curgă. Să nu mai suferim această înjosire, să nu mai continuăm cu răbdarea, căci răbdarea prea multă înseamnă nebulie, iar cei cumiști au știut și vor ști să profite de nebulia noastră.

„Aduceți-vă aminte, că în această țară în care dreptatea nu se căpătă numai de cel ce știe să și-o ia singur, îngăduința este o abdicare dela drepturile cetățenești”, — scria Dl. Iorga, — cuvînte foarte potrivite situației noastre de azi.

În 1929, când un învățător s'a sinucis din cauza mizeriei și n'a produs nici o impresie în rândurile conducătorilor, și cu durere s'a constatat că nici ceilalți colegi n'au fost la datorie. Nu eră cazul ca să se facă anchetă din partea autorităților școlare și să se ia măsuri de îndreptare? — Nu a fost aceasta un caz care să alarmeze chiar pe Dl. Minsitru al Instrucțiunii? Dacă aceștia au rămas indiferenți, învățătorii, cel puțin cei din aceeași secție și subsecție nu aveau datoria să se adune neconvocați în ședință extraordinară și să facă protest în contra indiferenței celor în drept?

Dacă noi nu vom interesa îndeajuns de noi, dacă noi nu ne vom apăra pe noi, ce mai putem aștepta dela aceia cari sunt streinii de familia noastră?

Organizându-ne solid, luptând conștii pentru dobândirea drepturilor, ne vom ajunge poate cu un moment mai repede scopul. Pentru noi, pentru școala noastră, pentru țara noastră, fiecare moment câștigat însemnează o scurtare foarte simțită a drumului ce avem de străbătut.

Noi avem o singură cale de urmat: aceea a demnității noastre și nu trebuie să dăm înapoi nici să descurajem. Să mergem înainte încrezuți în forțele noastre și să înlăturăm toate piedecile ce s'ar ivi în fața noastră. Ne temem de sancțiuni? Să vină orice sancțiuni, avem și noi nevoie de eroi ai învățămîntului eroi ai lumii, căci eroi ai pămîntului am avut și avem destui.

Să atragem atenția tuturor spre școală. Să le deschidem la toți ochii, să-i trezim pe toți, să strigăm cu glas tare în toate părțile că școala noastră în situația actuală nu mai poate trăi.

își dă sufletul, se prăbușește și odată cu ea se prăbușește țara.

Să ne grupăm în jurul ziarelor și revistelor, unii prin condei, alții prin vorbă să infiltrăm în sufletul mulțimei dragoste și interes pentru școală.

Printr'o activitate școlară și extrașcolară intensă, să atragem simpatia și încrederea poporului. Când vom câștiga mulțimea de partea noastră și o vom convinge de dreptatea cauzei noastre, ne-am ajuns scopul.

Iar când acțiunea aceasta va fi încununată de succes, școala va fi salvată, țara va reinvia, iar salvatorii vor fi binecuvântați de cei viitori.

N. DĂNETIU, inv.

O preocupare

Multe preocupări, cari înainte nu frământau așa de tare creierii oamenilor de școală, a lăsat în urmă sa războiul mondial. În ceeace vreau să tratez mai jos nu mă voi extinde asupra tuturor preocupărilor capitale, ci numai asupra uneia, care ne frământă pe noi cești dela sate; de care ne lovim destul de serios, în fiecare zi de școală.

Această preocupare e: felul cum voi proceda ca să pot completa intru câtva educația din familie necompletă.

E evident, lucru bine cunoscut, cu mult... foarte multe dovezi; că generația copiilor de după războiu și a celor crescuți în timpul războiului; în cadrul familiei au primit, o educație slabă, necompletă și de foarte multe ori greșit îndrumată. Urmările acestei educații — familiare necompletă, se întinde ca o plagă, între cei patru pereți ai școlii, în jocurile din recreații ale copiilor și chiar în tot cursul vieții de școală. Generația viitorilor cetățeni români este amenințată a primi în sânul său elemente, în a căror pregătire, stau ca niște colți de stâncă în largul cristalinelor izvoare pornirile anti-umane, rezultate ale războiului. Rolul greu și în acest caz, cade în sarcina umilitului apostol al cuvântului cărții, în sarcina noastră a învățătorilor. Pe noi, parcă, ne atinge mai dureros acest fapt greu de realizat.

Învățătorul este nevoit, a face mari eforturi, înafară de orele oficiale, prin cari să pregătească elevul, sau mai bine zis să-i completeze educația pur familiară, ca să-l poată ridica la nivelul copiilor bine educați, pregătiți pentru intrarea în școală; unde să poată primi educația sistematică stabilită de program.

Carei cauza acestui neajuns?

Un singur răspuns: războiul, legat de pregătirea slabă a părinților, conducători ai familiei. Părinții, cari au stat șase ani sub urgia ucigătoare, din clipă în clipă, a morții, s'au întors acasă cu nepăsarea și puternicul spirit revoltător în suflet, care apoi s'a resfrânt asupra întregii familii. Copii, rămași în grija mamei, care în cele mai multe cazuri n'are autoritatea tatălui, sau a ambilor împreună; au rămas cu educația cât să poate de necompletă. Grijiile mari, pentru asigurarea traiului, drumurile multe după o bucată de pâine în timpul rechizițiilor, în cari să sbăteau și frământau mamele, bunicii și neputincioșii rămași la vetre, apoi chiar moralul decăzut al acestora rămași fără supraveghere: au împedat cu desăvârșire dezvoltarea educației familiare.

Toți acești copii, cari erau în floarea dezvoltării, în anii de războiu; având atunci fragila vârstă de 12—16 ani, sunt azi părinții copiilor noștri de școală. Ce educație au putut să dea ei copiilor noștri școlarii de azi, când ei n'au primit-o, când ei n'au nici o pregătire?

În rândurile lor s'au întins plagialele rele din timpul războiului, a politicianismului meschin de partid, de unde au primit promisiuni la slujbe departe de pregătirea morală și intelectuală a lor. Caută ori cine și scormonească în nimbul vremii de azi al satelor noastre și se va convinge de ce ferbe acolo și de ce gânduri revoltătoare, drepte și nedrepte, nemulțumiri, revolte e stăpânită o bună parte a sâtenilor noștri. Și biblia spune: „Ce sămăni acea rulegi... am semănat neghină... asta o culegem.

Dar... ce să mai înșir atâtea, doar toți trăim și suntem zilnic în mijlocul sătenilor. Toți cunoaștem acestea. Un remediu, aducător de roade pentru copiii lor ne trebuie.

Remediul întrebunțat de mine, care mi-a dat și îmi dă rezultate multumitoare este „Cercetășia” — puii de șoimi — în rândurile școlarii. În cadrul cercetășiei, poți dezvolta o activitate extra școlară atât cu cei mari cât și cu cei mici. În cadrul cercetășiei se pot aranja sezători culturale, dând naștere casei de lectură pentru copii. Aici vom putea: citi cărți, reviste pentru copii, înființa bancă de economii, discuta multe lucruri bune și de folos școlarii. Cu un cuvânt, putem pregăti copiii pentru viață și școală. În zilele de lucru îi avem la școală. Duminicile și sărbătorile le petrec la biserică și cercetășie, așa că le-am ciuntat drumurile la jocuri cu muzicanți și întruniri periculoase pentru dezvoltarea lor socială. Această asociație, acum ori mai târziu, cu îndrumările ce se dau în cadrul ei reacționează asupra sufletului copiilor. Așa că, încetul cu încetul educația rea, sau golul din familie, îl umplem cu frumoasele cunoștințe și fapte bune, primite aici.

În cadrul celor douăsprezece legi ale cercetășului, ne putem crea frumoase programe de muncă, atingând toate laturile sufletului copilului.

Procedeeul urmat îl voi fixa în programele de mai jos, în cadrul cărora fiecare inițiator poate dezvolta o bogată activitate extra-scolară.

La început copiii cercetași vor fi aleși din toate clasele buni-răi amestecați (clasa I o vom lăsa mai la urmă). Din copiii aleși vom constitui două grupe, una de băieți și una de fete. Aceste grupe se întrunesc de trei ori pe săptămână în prima perioadă, de două ori în perioada doua și odată în perioada treia.

Primele șezători vor lua un caracter strict obligatoriu ca făcând parte din instrucția școlară. Cercetășia, nefiind înțeleasă, la început va fi privită cu neîncredere, lucru ce nu trebuie să descurajeze pe inițiator. Ulterior va avea multe momente de mulțumire sufletească.

PERIOADA I-a

care ține 3 săptămâni, în fiecare săptămână cu trei ședințe, șezători culturale: Marți de la 4—5, Joi de la 3—6, Duminică de la 2—6. În această perioadă elevii trebuie obișnuiți, cu ordinea, participarea regulată și la timpul indicat la ședințe, pregătirea pentru a putea intra în frumoasele taine ale cercetășiei. Programul este un program atractiv, distractiv. Deaceia, unde e posibil, e bine dacă să întrebunțezează un radio sau patefon. Programul acestor trei săptămâni, alcătuiesc perioada pregătitoare a cercetașului.

1. Rugăciunea.

2. Imnul cercetașilor, cântat.

3. Lecția ținută de comandant. În fiecare ședință va trata despre una din legile cercetașului. Va forma din fiecare lege o lecție de 20 minute, unde va enumera multe exemple sau scene din viața de toate zilele; fără să amintească textul legii ca lege. Aceasta va rămâne pentru perioada 2-a. Elevii vor fi puși să trăiască în cadrul legii cercetașului. Cei cari vor dovedi un mai mare interes, făcând fapte bune vor fi menționați în ședință, ambiționând și pe ceilalți.

4. Ușoare exerciții gimnastice și un joc, ca: Telefonul stricat, Unde ești? Veniți în cuib etc.

5. Citirea unor povești și împrumutarea de cărți. Vom citi: Amintiri din copilărie, Creangă, Harap-Alb, Creangă: Scufița roșie, Străbăndel și Basmele alese pentru copii.

6. Invățarea câtorva cântece patriotice.

7. Convorbire intimă cu copiii, asupra vieții de acasă, obiceiurilor și-trăirului; fără a face nici un comentariu personal.

În timpul acestor trei săptămâni, vom amenaja o sală în acest scop, fie în localul școlii fie în alt loc.

V. M. LICĂ.

PARTEA OFICIALĂ.

Toate ordinele și circularile, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștientios de către cei vizați.

No. 690—1931.

OBIECT : Confirmare cu titlu provizor.

Invităm pe toți învățătorii și învățătoarele noastre, ca să-și cerceteze bine toate actele și întrucât nu posed hârtia de numire cu titlul provizor, *pe care ar fi în drept să o aibă*, atunci se ceară imediat confirmarea cu titlul provizor în postul în care astăzi funcționează în mod provizor. Cererea va fi însoțită de următoarele acte : 1.) Certificatul de naștere. 2.) Diploma de capacitate. 3.) Învățătorii bărbați vor anexa dovada că au satisfăcut legea recrutării. 4.) Certificatul medical. 5.) Ordinul prin care a fost numit înv. în mod prov. în postul în care cer confirmarea cu titlul provizor.

II.

No. 1228—1931.

OBIECT : În chestia transferărilor.

În conformitate cu ordinul No. 702—1931 al On. Dir. Min. Serviciul Instrucțiunii, punem în vedere învățătorilor noștri următoarele :

1.) La școlile unde este populație școlară puțină, față de numărul învățătorilor, cei numiți mai pe urmă să-și ceară transferarea în posturile publicate libere.

2.) Acelaș lucru se pune în vedere și învățătoarelor necăsătorite, cari funcționează în postul I.

3.) Vor cere neapărat transferarea și învățătorii și învățătoarele, cari de mai mulți ani sunt detașați din posturile unde sunt titulari.

Nu se mai poate admite ca anumiți învățători în fiecare an să părăsească posturile unde sunt titulari și școlile să sufere.

III.

No. 1315—1930.

OBIECT : Raport despre sumele ce datorează comuna către școală.

Cerem să ni-se trimită necondiționat cu reîntoarcerea postei un tablou absolut exact despre sumele de pe 1930 cu cari datorează comuna către școala. În tablou se va indica : 1.) Numele comunei. 2.) Suma prevăzută pe 1930 în bugetul comunei pentru școală. 3.) Cât s'a încasat? 4.) Cât mai e de primit? — Școlile, cari au primit toate sumele dela comună, nu vor mai face raport.

IV.

No. 1316—1931.

OBIECT: Convocarea adunării generale a com. șc. jud.

Atragem și noi atențiunea D-lor director-secretari ai comitetelor școlare rurale, că pe 30 l. c. e convocată adun. gen. a com. șc. jud. Dânsii să stăruiască cu toată energia ca comitetele lor să trimită necondiționat delegat la aceasta adunare pentruca ea să se poată ține.

V.

Către toate direcțiunile școalelor primare și grădini de copii de stat și confesionale din municipiul Cluj.

Ad No. 1—1931.

OBIECT: Informațiuni asupra școalelor.

Rugăm să ni-se trimită cel mult până la finea acestei luni tabloul cu datele cuprinse în ordinul circular No. 1, publicat în „Amicul Școalei“ dela 15 Ianuarie a. c. **TOATE DATELE CERUTE VOR FI ARĂTATE PE ZIUA DE 1 IANUARIE 1931.** Școalele, cari eventual ne-au trimis acest tablou, nu vor mai raporta nimic.

Către școalele primare confesionale din județ.

VI.

No. 1204—1931.

OBIECT: Recunoașterea gradului.

În conformitate cu ordinul No. 3360—1931 al Om. Dir. Min. Serv. Instrucțiunii, facem cunoscut, că și corpul didactic minoritar se bucură de aceleași drepturi ca și cei dela stat în privința recunoașterii titlului definitiv și înaintați la gradul II sau I. Asemenea sunt obligați la toate examenele prevăzute de legea învățământului primar al statului.

Revizor, M. SASU.

Comitetul școlar al județului Cluj.

No. 370—1931.

OBIECT: Convocarea adunării generale.

Amăsurat Art. 76 din Regulamentul pentru organizarea comitetelor școlare avem onoare a. Vă aviza, că adunarea școlară județeană se va ține în localul Prefecturii județului din Cluj în ziua de 30 Martie a. c. orele 10 cu următoarea

ORDINE DE ZI :

1.) Darea de seamă a secretarului despre activitatea și gestiunea Comitetului școlar județean în cursul anului expirat și despre mersul comitetelor școlare rurale.

2.) Fixarea contribuțiilor la cari vor fi impuse comitetele școlare rurale în anul financiar în curs pentru formarea venitelor comitetului școlar județean.

3.) Aprobarea ajutoarelor pentru comitetele rurale cari n'au mijloace suficiente.

4.) Votarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1931.

5.) Alegerea membrilor dintre delegații comitetelor școlare în comitetul școlar județean.

6.) Orice alte chestiuni cari privesc îndrumarea și bunul mers al comitetelor rurale, al învățământului primar și al răspândirii culturii în popor.

7.) Eventuale propuneri.

La această adunare cu onoare sunteți rugați a trimite delegatul D-Voastre, pe care îl veți prevedea cu autorizație în regulă.

Cluj, 9 Martie 1931.

Președinte :
NICOLAE VASIU.

Secretar :
MARIAN SASU.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Știri din județ.

* S'a scris concurs pentru două posturi de subrevizori școlari din județul nostru.

* Dl. Revizor M. Sasu a participat în 8 l. c. la Cercul cultural din Bontida.

* In criza mare de astăzi ce bine ar fi dacă și învățătorii din acest județ ar avea O BANCĂ POPULARĂ puternică de unde ar putea primi în contul salarelor imprumuturi cu dobânzi foarte mici. Oare nici acum nu se trezesc învățătorii din acest județ?

* S'a acordat autorizație de funcționare cu drept de publicitate următoarelor școli primare confesionale: Școala primară reformată No. 3 — Cluj; școala primară reformată — Șaula; școala primară ref. — Petrinzel; școala primară rom. cat. — Cojocna.

* S'a aprobat înființarea și funcționarea postului al II-lea la școala reformată din comuna Jébucu.

* LA PUNEREA SUB TIPAR A REVISTEI am primit avizul că în sfârșit au sosit la Administrația de aci acreditivale mult așteptate. În două-trei zile învățătorii noștri vor fi în posesiunea, credem, a tuturor salarilor restante și curente.